

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/112/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111238119
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4111238119.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobkyne: H. P., bytom Y. XXX/X, XXX XX X., zastúpenej JUDr. Ivetou Muzikovou, advokátkou so sídlom Farská 39, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Službyt, s.r.o. Nitra, J. Kráľa 122, 949 01 Nitra, IČO: 31 447 929, o náhradu škody v sume 2.824,50 eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 15C/4/2014-98 zo dňa 18.12.2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom I. výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 2.530,50 eura a v III. výroku o trovách konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2 530,50 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a návrh vo zvyšku zamietol. O trovách konania rozhodol pri čiastočnom úspechu žalobkyne podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť jej plnú náhradu trov v sume 948,92 eura do rúk advokátky. V odôvodnení súd uviedol, že žalobkyňa sa podaným návrhom domáhala zaplata náhrady škody 2 824,50 eura spoločne a nerozdielne voči žalovaným: Mesto Nitra a Službyt, s.r.o., Nitra, pričom uplatnená suma pozostáva z odškodnenia bolestného, z náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia ako aj titulom účelných nákladov spojených s liečením. Náhradu škody si uplatňovala na tom základe, že dňa 05.01.2009 v budove Y. ulica, X., utrpela úraz. Proti pôvodne vydanému platobnému rozkazu zo dňa 14.11.2012 podali žalovaní odpor s odôvodnením, v dôsledku čoho sa platobný rozkaz zrušil. Následne však žalobkyňa vzala návrh voči pôvodnému žalovanému v 1. rade Mestu Nitra späť, súd voči nemu konanie uznesením zo dňa 11.03.2014 č. k. 15C/4/2014-50 zastavil a konal už len voči druhému žalovanému, ktorý zavinenie popieral, lebo on vykonával len správu budovy na základe komisionárskej zmluvy. Neuznal ani základ nároku a ani výšku nároku; namietal svoju pasívnu legitímáciu, keďže nie je vlastníkom budovy, v ktorej navrhovateľka 05.01.2009 mala úraz. Vzniesol aj námietku premlčania.

Žalobkyňa mala úraz utpieť tak, že vstúpila do objektu obchodného domu Kino Lipa a vo vnútri tohto objektu bol nános snehu a vody, na ktorom sa šmykla. V odôvodnení rozsudku súd poukázal na výpoveď svedka Ing. H. L., ktorý kritického dňa v obchodnom dome Kino Lipa Nitra videl na zemi nejakú pani, ale priebeh pádu nevidel, následne ju posadil na schody za pomoci ďalšej ženy, no nepamätal si, či tam bol sneh, udupaný sneh alebo roztopená voda. Súd tiež poukázal na výpoveď svedka Y. P., manžela žalobkyne, ktorý sa dostavil na miesto úrazu po tom, čo mu telefonicky oznámil jeho syn, že žalobkyňa spadla; po príchode k nej zistil, že sedela na schodoch a pri nej bol nejaký pán, ktorý jej pomohol, a ona mu povedala, že ju bolí všetko, pravé plece, pravé koleno a pravá strany hlavy. Pán, ktorý stál pri nej, mu povedal, že chcel volať pohotovosť, ale ona to odmietla. Úrad justičnej a kriminálnej polície OR PZ Nitra uznesením zo dňa 21.9.2009 ČVS: ORP-126/1-OSV-NR-2009 zastavil trestné stíhanie za prečin ublíženia na zdraví, preto že neznámy páchatel z nebanlivosti dňa 05.01.2009 v čase asi o 14.47 hod v Nitre na ulici Výstavná, pri vstupe do objektu OD Kino Lipa v blízkosti predajne hydinárskych výrobkov mal ublížiť žalobkyni tým, že porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie tak, že poškodená sa pošmykla na znečistenej podlahe, spadla

na tvár, následkom čoho si spôsobila zranenie, lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Súd pri rozhodovaní vychádzal z komisionárskej zmluvy zo dňa 11.12.2007 uzatvorenej medzi žalovaným a Mestom Nitra a podľa článku II. Predmet zmluvy žalovaný sa zaviazal zabezpečovať výkon správy nehnuteľností a prenájom priestorov v predmetných nehnuteľnostiach vo vlastnom mene a na účet Mesta Nitra a vykonávať všetky činnosti s tým súvisiace; zároveň bol oprávnený na zabezpečovanie upratovacích služieb podľa požiadavky vlastníka v nehnuteľnosti Chrenová III. Lipa - Výstavná 6. Žalobkyňa predložila Lekársky posudok o bolestnom a o sťaženi spoločenského uplatnenia zo dňa 27.01.2010, podľa ktorého je hodnotenie bolestného na 75 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia na bodov 100. Začiatok liečenia bol dňa 12.01.2009, ukončenie bolo 16.01.2009 a pracovná neschopnosť trvala od 05.01.2009 do 06.01.2010. Na doloženie účelných nákladov spojených s liečením súdu predložila viacero listín.

Rozhodnutie vo veci samej súd oprel o ustanovenia § 415, § 420 ods. 1 a 3, § 444, § 449 ods. 1, § 100 ods. 1 a § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré v odôvodnení rozsudku citoval. Podľa záveru súdu žalobkyňa vznikol nárok na náhradu škody, lebo preukázala, že je poškodená, preukázala základ nároku a jeho výšku nároku. Žalovaný jej škodu spôsobil porušením právnej povinnosti a jeho zodpovednosť vyplýva z ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, prírode a životnom prostredí. Žalobkyňa podľa názoru súdu prvého stupňa preukázala existenciu škody, príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a nedbanlivostné zavinenie žalovaného, ktorý je správcom budovy, kde došlo k pošmyknutiu sa žalobkyne. Navyše je povinný zabezpečovať výkon správy budovy a podľa požiadavky vlastníka je oprávnený na zabezpečovanie upratovacích služieb. Týmto je daná jeho pasívna legitímácia. Zodpovednosť sa nezbavil, lebo nepreukázal, že škodu nezavinil. Tieto skutočnosti mal súd za preukázané výsluchom žalobkyne, obsahom spisu PZ SR Nitra, vypočutím svedkov a obsahom komisionárskej zmluvy. Podľa súdu nie je rozhodujúce, kto je vlastníkom nehnuteľnosti. Bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia mal za preukázané lekárske posudkom zo dňa 22.01.2010, pričom počet bodov bolestného 75 a počet bodov hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia 100 bodov spolu činí 175 bodov, ktoré sa násobia x 14,46 na sumu 2.530,50 eura v zmysle opatrenia o ustanovení výšky náhrady za bolesť a náhrady spoločenského uplatnenia za rok 2009 a v zmysle § 5 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. Súd preto v tejto časti návrhu vyhovel. Vo zvyšku návrh zamietol, pretože žalobkyňa nepreukázala úhradu účelných nákladov spojených s liečením; predložila síce niekoľko listín, ale tie posúdil ako právne nevýznamné. Súd zníženie náhrady škody podľa § 450 Občianskeho zákonníka nevykonal, keďže nezistil, že na strane žalovaného sú dôvody hodné osobitného zreteľa na primerané zníženie náhrady škody. Námičku premlčania vznesenú žalovaným súd nepovažoval za opodstatnenú, lebo žalobkyňa podala návrh na súd dňa 13.12.2011 a lekárske posudok bol datovaný dňom 27.01.2010, kedy sa žalobkyňa dozvedela o škode.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal napadnutý rozsudok - v podstate len vo výroku, ktorým bol zaviazaný zaplatiť žalobkyňu sumu 2.530,50 eura a v súvisiacom výroku o trovách konania - zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Podľa neho súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uvedený rozsudok považuje za veľmi prekvapivý. Podľa jeho názoru žalobkyňa vôbec neunesla dôkazné bremeno. Namietal svoju pasívnu legitímáciu, keďže vlastníkom budovy, kde sa mal úraz stať, je Mesto Nitra a podľa článku II. komisionárskej zmluvy zo dňa 11.12.2007 je predmetom zmluvy zabezpečovanie výkonu správy nehnuteľnosti a prenájom priestorov v jeho mene a na účet Mesta Nitra. Predmetom zmluvy teda nie je splnomocnenie na konanie v celom rozsahu práv a povinností vlastníka nehnuteľnosti, ale len na taxatívne vymenované činnosti uvedené v článku II. Podľa zmluvy niektoré činnosti vykonáva priamo, niektoré po vyžiadaní súhlasu a niektoré len podľa požiadaviek vlastníka, ku ktorým patria aj upratovacie služby. Požiadavku vlastníka v tomto smere zabezpečil žalovaný zmluvou o zabezpečení upratovania a čistiacich prác zo dňa 01.04.2008 s iným podnikateľským subjektom. Zo strany vlastníka nebola žiadna sťažnosť na výkon upratovania a nebola ani požiadavka na zmenu spôsobu výkonu upratovacích služieb. Podľa žalobkyne bolo príčinou úrazu nedostatočné upratanie priestorov a následný nános snehu a vody, na ktorom sa pošmykla; z uvedeného vyplýva, že uzatvorením zmluvy neprešla na neho zodpovednosť. Žalobkyňa nepredložila jediný priamy dôkaz na to, že úraz sa stal v danej nehnuteľnosti, v čase a spôsobom ňou uvedených. Súd pri rozhodovaní vychádzal len z tvrdení žalobkyne a jej manžela, ktoré nie sú hodnoverné. Naopak, súd nevzal do úvahy výpoveď nestranného svedka Ing. Mariána Boboša, ktorý sa nepošmykol a ani si nepamätal, či tam bol nános snehu a voda. Ak sa aj úraz

stal, jeho príčina nebola na strane žalovaného, ale na strane žalobkyne, ktorá nezachovala potrebnú mieru opatrnosti v dôsledku zdravotného stavu, nevhodnej obuvi, zakopnutia, čím konala v rozpore so všeobecnou prevenčnou povinnosťou. Poukázal na konanie samotnej žalobkyne, ktorá odmietla privolanie rýchlej zdravotnej služby, čím znemožnila objektívne zistiť jej zdravotný stav; vyšetrenie podstúpila až večer, teda niekoľko hodín po tom, čo odišla domov pešo. Ani ona a ani jej rodinní príbuzní neinformovali o údajnom nebezpečenstve spôsobenia úrazu, nebola privolaná mestská polícia, štátna polícia, ani vlastník či správca, aby bolo objektívne zadokumentované miesto údajného úrazu. Prvé opatrenie urobila žalobkyňa až písomným oznámením polícii dňa 09.01.2009 a tým zabránila dosiahnutie objektívneho zistenia veci. Navyše žalobkyňa žalovaného nekontaktovala a ani ho pred podaním žaloby nepožiadala o zaplatenie; o jej požiadavke sa prvýkrát dozvedel až z doručeného platobného rozkazu dňa 04.03.2013, t. j. viac ako štyri rok od 05.01.2009. Súd v rozsudku uviedol, že sa nezbavil zodpovednosti, lebo nepreukázal, že škodu zaviniel, preto si žalovaný kladie otázku, akým spôsobom môže po takom dlhom čase preukázať svoje nezavinenie, keď o škodovej udalosti dovtedy ani nevedel. Vinou žalobkyne sa stalo, že sa nezdokumentoval stav v danom čase a mieste. Žalovaný v odvolaní poukázal aj na rozpor v jej tvrdení, že na mieste nebolo žiadne upozornenie, že sa šmýka a podobne, keď na druhej strane pred políciou vypovedala, že si nevšimla, či bol nejaký oznam pri vstupe do daného objektu a či sa tam nachádzala nejaká rohož. Rozsudok súdu prvého stupňa takto vychádza len z nepodložených tvrdení žalobkyne. Napokon žalovaný poukázal na nesúlad jeho označenia žalobkyňou obchodným menom a súd prvého stupňa sa s touto skutočnosťou počas celého konania nevysporiadal. V závere odvolania žalobca namietal aj nesprávnosť výroku o trovách konania.

Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného (§ 212 ods. 1 OSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti napadnutému I. a III. výroku rozsudku je opodstatnené. Výrok rozsudku, ktorým súd návrh žalobkyne vo zvyšku zamietol, v dôsledku absencie odvolania žalobkyne nadobudol právoplatnosť uplynutím odvolacej lehoty.

Odvolací súd sa najskôr zaoberal tým, či námietka žalovaného uvedená v odvolaní a týkajúca sa jeho nesprávneho označenia je dôvodná. Žalovaný namietal, že nie je správne jeho označenie tak, ako ho označila žalobkyňa v žalobe a ako ho označil aj súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku. Žalobkyňa označila žalovaného a tak to pojal aj súd do záhlavia svojho rozsudku, ako: Službyt, s.r.o., Nitra, so sídlom 949 01 Nitra, J. Kráľa 122, IČO: 31 447 929, zatiaľ čo v obchodnom registri je spoločnosť vedená ako Službyt Nitra, s.r.o., so sídlom Janka Kráľa 122, 949 01 Nitra, IČO: 31 447 919. Odvolací súd mal pritom na zreteli najmä nižšie uvedené zákonné ustanovenia.

Podľa § 19 OSP spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Podľa § 20 OSP každý môže pred súdom ako účastník samostatne konať (procesná spôsobilosť) v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti.

Podľa § 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby.

Podľa § 19 Občianskeho zákonníka právnické osoby vznikajú dňom, ku ktorému sú zapísané do obchodného alebo do iného zákonom určeného registra, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje ich vznik inak.

Podľa § 8 Obchodného zákonníka obchodným menom sa rozumie názov, pod ktorým podnikateľ vykonáva právne úkony pri svojej podnikateľskej činnosti.

Ustanovenie § 19 OSP upravuje občiansko-procesnú subjektivitu účastníkov ako jednu z hlavných procesných podmienok. Jej predpokladom je hmotnoprávna subjektivita vo význame spôsobilosti mať práva a povinnosti podľa hmotného práva. Občiansky zákonník ako hlavný prameň občianskeho práva v spojitosti s Obchodným zákonníkom rieši otázku právnej subjektivity okrem fyzických osôb aj otázku právnej subjektivity právnických osôb v ustanoveniach § 18, 19, 20i, 20f a 21 OZ, pričom právnickými

osobami sú združenia fyzických alebo právnických osôb (napr. obchodné spoločnosti a ich jednotlivé typy, družstvá), účelové združenia majetku (nadácie a fondy), jednotky územnej samosprávy (napr. obce) a iné subjekty, o ktorých to ustanovuje zákon, a štát; vznikajú dňom, ku ktorému boli zapísané do obchodného alebo iného zákonom určeného registra, ak osobitný zákon neupravuje ich vznik inak; zanikajú dňom výmazu, pokiaľ inak neustanovujú osobitné zákony. Splnenie podmienky občiansko-procesnej subjektivity si súd všíma aj bez návrhu po celý čas konania. Spôsobilosť byť účastníkom konania sa odlišuje od tzv. vecnej legitímácie účastníka - aktívnej či pasívnej. Procesná spôsobilosť je jednou z hlavných podmienok civilného procesu (pozri § 103 a nasl.). Právnické osoby a štáty ju majú bez ďalšieho; preto vo vzťahu k týmto subjektom nemôže vzniknúť jej nedostatok. Obchodné meno právnickej osoby - podnikateľa identifikuje a zároveň individualizuje subjekt, ktorý vstupuje do právnych vzťahov, a odlišuje ho od iných subjektov. Pojem obchodné meno treba vykladať v tom zmysle, že je to názov, pod ktorým podnikateľ vykonáva právne úkony nielen pri svojej podnikateľskej činnosti. Obchodné meno je podstatnou náležitosťou existencie podnikateľa. Je v tom zahrnutá materiálna požiadavka jedinečnosti každého podnikateľa, ale zároveň aj povinnosť používať svoje obchodné meno, aby sa dosiahli právne účinky jeho konania. Zápis obchodného mena, ako aj jeho zmeny do obchodného registra alebo iného príslušného registra má konštitutívny účinok. Obchodné meno možno meniť, ale právna subjektivita je vlastnosť subjektu, ktorú má počas celej svojej existencie.

Ako vyplýva zo stanoviska žalovaného a zo zápisu v obchodnom registri, jeho obchodné meno je: Službyt Nitra, s.r.o., so sídlom Janka Kráľa 12, 949 01 Nitra, IČO je: 31 447 929. Žalobkyňa sa dopustila chyby pri uvedenom označení a súd si správnosť obchodného mena žalovaného ako právnickej osoby v obchodnom registri neoveril a rozhodol proti nesprávne označenému subjektu. V žalobe bol žalobca označený so správnym sídlom, so správnym IČO, avšak v obchodnom mene slovo „Nitra“ malo nasledovať za slovom „Službyt“ a nie až za označením typu spoločnosti s ručením obmedzeným. Žalovaný preto dôvodne namietal túto chybu, ktorú mal výzvou adresovanou zástupkyňi žalobcu odstrániť súd prvého stupňa. Odvolací súd už len z tohto dôvodu nemohol v odvolacom konaní s konečnou platnosťou rozhodnúť či už potvrdením alebo zmenením napadnutého rozsudku.

V prvostupňovom rozhodnutí však odvolací súd vzhliadol aj ďalšie pochybenia týkajúce sa rozhodnutia vo veci samej.

Z obsahu žaloby a prednesov žalobkyne vyplýva, že táto mala utpieť úraz dňa 05.01.2009 asi o 14.47 hodine v budove OD - Kino Lipa v blízkosti predajne hydinárskych výrobkov, kde sa pošmykla a spadla. V dôsledku pádu utrpela zranenia tváre a pravého ramena. Pri tomto páde nebol nikto prítomný, resp. žalobkyňa neuviedla na túto okolnosť žiadne priame dôkazy. Až po páde ju ako ležiacu mal vidieť svedok A.š., ktorý si však podrobnosti nepamätal, nevidel ani priebeh pádu a na pojednávaní nepotvrdil, či v osobe danej ženy spoznáva žalobkyňu. Stav podlahy, okrem toho, že bola z PVC, si tiež nepamätal. Uviedol, že daná žena odmietla privolať zdravotnícku pomoc. Z výsledkov vykonaného dokazovania je tiež zrejmé, že žalobkyňa a ani jej manžel, ktorý mal následne dôjsť po ňu, miesto pádu nezdokumentovali, neprivolali ani mestskú a ani štátnu políciu a lekára žalobkyňa navštívila až vo večerných hodinách. Na OO PZ Nitra bola skutok oznámiť až dňa 09.01.2009. Na pojednávaní žalobkyňa vypovedala, že na mieste samom nebolo žiadne upozornenie, no na polícii vypovedala, že si nevšimla, či tam bolo alebo nebolo nejaké upozornenie na to, že sa podlaha šmýka. Odo dňa 07.01.2009 bola práceneschopná a podrobila sa aj operácii. Lekárskym posudkom zo dňa 27.01.2010 bolo podľa zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia u nej ohodnotené bolestné na 75 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia na 100 bodov.

Žalobkyňa zodpovednosť žalovaného opierala nie o vlastníctvo budovy, ktorá patrí Mestu Nitra (pôvodne tiež žalovaného), ale o to, že žalovaný za škodu zodpovedá ako správca budovy na základe uzavretej komisionárskej zmluvy, pričom v žalobe nijako neopísala, v čom konkrétne má zavinenie žalovaného spočívať. Žalovaného vopred, pred podaním žaloby, nijako nekontaktovala, neoznámila mu, čo sa stalo, a ani to, že od neho požaduje náhradu škody. Žalovaný sa o obsahu žaloby, ktorú žalobkyňa podala na súd dňa 13.12.2011, dozvedel až dňa 11.03.2013, kedy si sám na súde prevzal žalobu s jej prílohami.

Podľa § 120 ods. 1, 4 OSP v platnom znení účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 <C. poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia

predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a <C.>) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a <aspi://module="C.>. Súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Zásadne nevykoná dôkazy, ktoré nemajú význam pre vec samu alebo ktoré by potvrdzovali len zhodné tvrdenia účastníkov (§ 120 ods. 3 OSP). Poučenie podľa § 120 ods. 4 OSP má význam pre plnenie dôkaznej povinnosti a pre prípadné odvolacie konanie. Neprihliadanie je v pôsobnosti len odvolacieho a prípadne dovolacieho súdu.

Podľa § 153 ods. 1 OSP súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti. Súd teda rozhoduje na základe skutkového stavu, ktorý vyplynul z vykonaných dôkazov, ako aj z tých skutočností, ktoré akceptoval z prednesov účastníkov.

Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 OSP). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, na pojednávaní. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadreniach. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Dôkazné bremeno v spojitosti s dôkaznou povinnosťou je vo všeobecnosti zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V prípadoch, kedy sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie, rozhodne v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tomu účastníkovi, na ktorom predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

Z výsledkov vykonaného dokazovania v tejto veci vyplýva, že jeden jediný objektívny dôkazný prostriedok - svedecká výpoveď svedka A. - nepodáva také údaje o úrazovom deji, ktoré by jednoznačne nasvedčovali pravdivosti tvrdení žalobkyne. Svedok nepotvrdil ani nános snehu a vody na podlahe v danej budove a nevidel priebeh pádu žalobkyne, ktorej totožnosť ani nevedel pri výsluchu na súde potvrdiť. Výpoveď manžela žalobkyne, ku ktorej je v blízkom príbuzenskom vzťahu, a je teda jej blízkou osobou, nemožno zo všeobecného hľadiska hodnotiť ako vierohodnú, t.j. nezaujatú. Súd prvého stupňa v podstate len na základe výpovede žalobkyne, nedostatočnej výpovede svedka A.. L. a výpovede zaujatého svedka P. skonštatoval preukázanie skutku v súlade s tým, ako to uvádzala žalobkyňa, hoci žalobkyňa alebo jej manželovi nič nebránilo zabezpečiť si dôkazy ihneď po úraze, najmä privolaním polície, aby sa objektívne konštatoval stav podlahy danej budovy, v dôsledku ktorého mala pri dodržiavaní primeranej opatrnosti spadnúť, odfotoграфovaním miesta jej pádu ako aj privolaním zdravotnej záchrannej služby či bezprostredne nasledujúcou návštevou pohotovostnej služby. Takýto ľahostajný prístup mal za následok stav dôkaznej núdze, ktorý mal súd prvého stupňa riadne vyhodnotiť. Odvolací súd daný skutkový stav a jeho zhodnotenie súdom prvého stupňa nepovažoval za správne, aby bolo možné - nad všetky pochybnosti - konštatovať porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti osoby zodpovedajúcej za stav podlahy v budove v mieste prístupnom verejnosti.

Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo že boli prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (arbitrárnosť). Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Jedným z týchto princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite

odôvodniť (§ 132 a § 157 ods. 1 OSP), pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premis dospel, boli prijateľné, racionálne, ale aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd musí súčasne poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 OSP; obdobne napr. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09). O zjavnú neodôvodnenosť alebo arbitrárnosť súdneho rozhodnutia ide spravidla vtedy, ak zo strany súdu došlo k takej interpretácii a aplikácii právnej normy, ktorá zásadne popiera účel a význam aplikovanej právnej normy, alebo ak dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie, absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (III. ÚS 305/08, IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

Odvolačný súd po prejednaní odvolania urobil záver o tom, že odôvodnenie prvostupňového rozsudku v tomto prípade úplne nezodpovedá vyššie opísaným požiadavkám. Záver súdu prvého stupňa o výlučnej zodpovednosti žalovaného ako právnickej osoby, ktorá nie je vlastníkom budovy, ale ktorá má s ním uzavretú komisionársku zmluvu zo dňa 11.12.2007 (v spise na č.l. 29 - 34 spolu s prílohami), je predčasný, resp. tento záver nie je v napadnutom rozsudku odôvodnený dostatočne v nadväznosti na ustanovenia § 577 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorých bola komisionárska zmluva uzavretá. V rozsudku nie je zmienky o tom, na základe ktorého zákonného ustanovenia má poškodenej zodpovedať priamo komisionár (žalovaný) a nie komitent (vlastník - Mesto Nitra). V tejto časti, t. j. v časti posúdenia pasívnej legitímácie žalovaného odvolací súd hodnotil odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa ako arbitrárne, teda také, ktoré nie je úplne presvedčivé a zrozumiteľné. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vôbec nevyplýva, aké ustanovenie právneho predpisu súd aplikoval na posúdenie pasívnej legitímácie žalovaného, ktorého súd zaviazal k náhrade škody žalobkyni. Odôvodnenie rozsudku neobsahuje jasné úvahy, ktoré by dostatočne vysvetľovali závery, ku ktorým súd dospel, a ktoré by súčasne mali podklad vo vykonanom dokazovaní. Odvolací súd musel preto konštatovať, že súd prvého stupňa v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka nedostatočne vyhodnotil dôkazy vykonané v priebehu konania jednak čo do posúdenia pasívnej legitímácie žalovaného a aj čo do posúdenia úrazového deja pádu žalovanej v priestoroch budovy Mesta Nitry, pre ktorý záver žalovaná nenavrholo vykonanie takmer žiadnych objektívnych dôkazov.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že v tomto odvolacom konaní nie sú dané podmienky ani na potvrdenie a ani na zmenu napadnutého rozsudku. Preto podľa § 221 ods. 1 písm. f),h) a ods. 2 OSP tento rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní súd prvého stupňa predovšetkým najskôr vyzve zástupkyňu žalobkyne na zosúladenie označenia žalovaného podľa zápisu v obchodnom registri, následne opätovne vec prejedná a viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 OSP) rozhodne. Svoje nové rozhodnutie - či zamietajúce alebo vyhovujúce - odôvodní z hľadiska skutkového stavu a aj z hľadiska právneho posúdenia tak, aby zodpovedalo požiadavke presvedčivosti a zrozumiteľnosti. V novom rozhodnutí súd rozhodne zároveň aj o trovách konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.